ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **TEMPLUM MERCIS s. r. o.**, se sídlem Benešova Hora 53, Stachy, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Českých Budějovicích**, se sídlem Mánesova 3a, České Budějovice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 6098/10-1500, v řízení kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. 8. 2011, č. j. 10 Af 15/2011 - 57,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a rekapitulace řízení

[1] V této věci se Nejvyšší správní soud zabývá zákonnými podmínkami zastavení řízení o kasační stížnosti. Kasační stížností se žalobkyně, obchodní společnost (dále též „stěžovatelka"), domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu. Ten nejprve usnesením ze dne 28. 3. 2011 odmítl žalobu, v níž se žalobkyně domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného, s odůvodněním, že podání žalobkyně nebylo možno vyhodnotit jinak, než že je nepřehledné a nesrozumitelné, a žalobkyně ani po výzvě soudu,

v níž soud konkrétně uvedl, co od žalobkyně požaduje, tyto vady neodstranila. V řízení nebylo možno dle názoru krajského soudu pokračovat, protože soudu nebyl ani přes výzvy k doplnění jednoznačně sdělen předmět řízení a další náležitosti.

[2] Dne 21. 4. 2011 žalobkyně podala proti tomuto odmítacímu rozhodnutí krajského soudu kasační stížnost, a zároveň požádala o ustanovení advokáta. Soudem byla vyzvána, aby zaplatila poplatek za kasační stížnost, žalobkyně využila své možnosti a podala žádost o osvobození od soudních poplatků. Usnesením ze dne 13. 7. 2011, č. j. 10 Af 15/2011 - 45 soud zamítl návrh stěžovatelky na osvobození soudních poplatků a ustanovení advokáta, s tím, že stěžovatelka nedoložila potřebnost využití tohoto institutu, mj. vrátila proškrtaný formulář s odůvodněním, že je nevhodný pro právnickou osobu, podrobněji však své majetkové poměry nedoložila. Soud tak uzavřel, že nebyly splněny nároky § 36 odst. 3 soudního řádu správního, který vyžaduje splnění tří podmínek- žádost účastníka o osvobození, doložení účastníka, že nemá dostatečné prostředky, a vyloučení zjevné neúspěšnosti návrhu. Přestože byla krajským soudem vyzvána k doplnění důkazů, popř. uvedení nových skutečností majících vliv na majetkové poměry, nevyužila této možnosti. Soud dále konstatoval, že stěžovatelka jako právnická osoba, společnost s ručením omezeným, musí při své produkční činnosti (výroba hraček) počítat nejen s běžnými výrobními náklady, ale i s provozními náklady administrativního a případně soudního charakteru. Proto krajský soud její žádost zamítl, přičemž toto rozhodnutí zevrubně odůvodnil, a to včetně odkazů na recentní judikaturu. Neunesením důkazního břemene ze strany stěžovatelky došlo k vydání usnesení o povinnosti zaplatit stanovený soudní poplatek ve lhůtě sedmi dnů.

[3] Dalším usnesením tedy vyzval krajský soud znovu žalobkyni k zaplacení soudního poplatku za podanou kasační stížnost ve výši 3000 Kč podle položky 15 Sazebníku poplatků - přílohy zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích, a to ve lhůtě 7 dnů od doručení usnesení. Po marném uplynutí lhůty k zaplacení došlo k procesnímu následku zastavení řízení, o čemž byla řádně poučena ve výzvě. Žalobkyně soudní poplatek v soudem stanovené lhůtě nezaplatila, soud tedy usnesením ze dne 3. 8. 2011, č. j. 10 Af 15/2011 - 57 (dále jen „napadené usnesení“) řízení o kasační stížnosti zastavil.

[4] Proti tomuto usnesení o zastavení řízení stěžovatelka brojí kasační stížností, v níž konkrétně neuvádí kasační důvod, ale namítá nezákonnost, porušení právního řádu a závažná procesní pochybení. Navrhuje tedy jeho zrušení a vrácení věci k dalšímu řízení krajskému soudu.

II. Obsah kasační stížnosti a posouzení dalších náležitostí jejího podání

[5] Včas podanou kasační stížností se stěžovatelka domáhá zrušení výše uvedeného usnesení krajského soudu. Stěžovatelka v řízení není zastoupena advokátem, podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu v této věci však platí, že *v řízení o kasační stížnosti, jehož předmětem je posouzení zákonnosti rozhodnutí o zastavení řízení, které bylo důsledkem nezaplacení soudního poplatku za předchozí kasační stížnost, by opětovné trvání jak na podmínce uhrazení poplatku pro toto řízení, tak i na podmínce povinného zastoupení ve svém důsledku znamenalo jen další řetězení téhož problému, což by popíralo smysl samotného*

řízení, a zároveň by nesvědčilo ani zásadě hospodárnosti a rychlosti řízení, která se obecně uplatňuje ve vztahu k výkonu celé veřejné správy (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 77, www.nssoud.cz)

[6] Citovaný právní názor lze bezpochyby aplikovat též v projednávané věci, neboť i zde by striktní trvání na podmínce zaplacení soudního poplatku a zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti způsobilo jen další řetězení téhož problému, případně by mohlo vést k nepřípustnému odepření přístupu k Nejvyššímu správnímu soudu. S ohledem na tuto skutečnost netrvá Nejvyšší správní soud na zaplacení soudního poplatku, ani na povinném zastoupení stěžovatele a tyto okolnosti zohledňuje i při posuzování dalších náležitostí kasační stížnosti, které tak má rovněž za splněné.

[7] V kasační stížnosti stěžovatelka argumentuje nezákonností vydaného usnesení, obecnými protesty proti porušování právního řádu, ústavních záruk, jakož i judikatury a zásad řízení, upozorňuje i na ignoraci ze strany soudu. Namítá rovněž, že podala žádost o osvobození od soudních poplatků a splnila zákonem stanovené podmínky, což podle jejího názoru soud v napadeném usnesení zamlčuje. Tvrdí též, že kvůli překážkám, které jí jako odběrateli staví do cesty protizákonně třetí osoba, není schopna normálního provozu. V závěru stěžovatelka zmiňuje odhodlání své podání doplnit, byť to podstatné bylo podle jejího názoru řečeno.

[8] Ačkoli tato kasační stížnost používá spíše obecné formulace, je třeba mít na zřeteli, že subjekt, který kasační stížnost podal, nemá právní vzdělání a není v řízení před Nejvyšším správním soudem zastoupen advokátem, proto je třeba přistupovat k formální stránce kasační stížnosti shovívavěji. Žádné doplnění kasační stížnosti do dne vydání rozsudku nedošlo. Jakkoli v kasační stížnosti absentuje zmínka o zákonných ustanoveních kasačních důvodů, soud v ní kasační důvod spatřuje a z hlediska obsahu ji podřazuje pod kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. – tvrzená nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení.

[9] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[10] Stěžovatelka v této kasační stížnosti proti rozhodnutí o zastavení řízení svými argumenty směřuje proti jinému rozhodnutí, a to předchozímu rozhodnutí krajského soudu o osvobození od soudních poplatků, což ale není předmětem tohoto řízení. Stěžovatelka totiž nepodala kasační stížnost proti zamítavému usnesení o osvobození od soudních poplatků, ale až proti následnému usnesení o zastavení řízení. Soud v tomto řízení nemůže přezkoumávat zákonné podmínky institutu osvobození od soudních poplatků, ale toliko zákonné kautely zastavení řízení o kasační stížnosti.

[11] Ze spisu jednoznačně vyplývá, že krajský soud rozhodl o zastavení řízení oprávněně a lze konstatovat, že byly splněny všechny podmínky pro zastavení řízení. Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou určí, po marném

uplynutí lhůty pak řízení zastaví. Tak tomu bylo v tomto případě: stěžovatelka poměry dostatečně nedoložila, soud rozhodl o zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků, následně byla znovu vyzvána k zaplacení, lhůta marně uplynula, stěžovatelka nezaplatila, ačkoli byla na následky nezaplacení upozorněna.

[12] O procesním vyústění spočívajícím v možném zastavení řízení byla stěžovatelka řádně poučena ve výzvě, v souladu s judikaturou, zejména pak s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2006, č. j. 1 As 27/2005 - 87, jehož nosná právní věta zní: *„Předpokladem zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku (§ 9 odst. 1 zákona ČNR č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) je nejen to, že poplatek nebyl zaplacen, ale také to, že účastník byl k jeho zaplacení vyzván a poučen o následcích nesplnění výzvy (odst. 3 tamtéž) a že marně uplynula lhůta k zaplacení. Zamítl-li soud návrh na osvobození od poplatkové povinnosti, jímž účastník reagoval na výzvu k zaplacení poplatku, musí účastníka opětovně vyzvat k zaplacení, stanovit mu lhůtu a poučit jej o následcích nesplnění výzvy; k prve stanovené lhůtě již nelze přihlížet.“* Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že ze strany krajského soudu k pochybení nedošlo a řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno v souladu se zákonnými podmínkami.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Kasační stížnost stěžovatelky není důvodná. Nejvyšší správní soud nezjistil namítanou nezákonnost rozhodnutí krajského soudu. Kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. nebyl prokázán. Jelikož v řízení nevyšly najevo žádné vady, k nimž musí kasační soud přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), zamítl Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[14] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. ledna 2012

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu